

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 4P/94/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515202702
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danka Majdáková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:8515202702.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou Mgr. Dankou Majdákovou v právnej veci navrhovateľky P. B., rod. M., nar. XX.X.XXXX, bytom W. XXX, XXX XX W., občianka SR, právne zastúpená JUDr. Vierou Komanovou, advokátkou AK so sídlom 17.novembra 31, 064 01 Stará Ľubovňa proti odporcovi R. B., nar. X.X.XXXX, bytom V. XX, XXX XX B. C., občan SR, právne zastúpený JUDr. Gáborom Szárazom, advokátom AK so sídlom Garbiarska 20, 064 01 Stará Ľubovňa v konaní o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov na čas po rozvode k mal. V. B., nar. XX.X.XXXX, bytom W. XXX, XXX XX W., občan SR zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Starej Ľubovni takto

r o z h o d o l :

I. Súd manželstvo účastníkov P. B., rod. M. a R. B. uzavreté dňa 14.4.2012 v Plavnici a zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Plavnica vo zväzku 3, ročník 2012, na strane 148, pod poradovým číslom 2 r o z v á d z a.

II. Mal. V. B., nar. XX.X.XXXX sa na čas po rozvode z v e r u j e do osobnej starostlivosti matky P. B., nar. XX.X.XXXX, ktorá ho bude zatupovať a spravovať jeho majetok.

III. Otec R. B., nar. X.X.XXXX je p o v i n n ý prispievať na výživu mal. V. B., nar. XX.X.XXXX sumou 140 eur mesačne, ktoré výživné je povinný platiť vždy do 15-tého dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky P. B., počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Styk otca R. B. s mal. V. B. sa neupravuje.

V. V prevyšujúcej časti súd návrh z a m i e t a.

VI. Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka návrhom doručeným súdu dňa 26.5.2015 žiadala, aby súd jej manželstvo s odporcom rozviedol, mal. V. zveril do jej výchovy, otca aby zaviazal prispievať na jej výživu sumou 150 eur mesačne, súčasne žiadala úpravu styku otca so synom.

Návrh odôvodnila tým, že manželstvo uzavreli po polročnej známosti, bývali striedavo v dome jej rodičov alebo v byte otca odporcu. Manželstvo spočiatku bolo vcelku harmonické. Po narodení syna sa začali objavovať prvé nezhody, pretože odporca sa o mal. V. vôbec nestaral, pomáhal jej len občas. Začali konflikty a hádky, po ktorých odporca začal odchádzať za kamarátmi. Problémy sa kopili, po polroku od uzavretia manželstva sa odporca od nej a dieťaťa odsťahoval k svojmu otcovi, oni ho nasledovali, avšak k zlepšeniu vzájomného spoluzitia nedošlo. Od 13.10.2014 spolu nežijú a ona nemá záujem na ďalšom trvaní manželstva.

Súd uznesením č.k. 4P/94/2015-29 zo dňa 18.8.2015 ustanovil mal. dieťaťu kolízneho opatrovníka a to Úrad práce sociálnych vecí a rodiny v Starej Ľubovi .

Súd uznesením poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach.

Odporca v písomnom vyjadrení k návrhu uviedol, že s rozvodom súhlasí, potvrdil, že ich manželstvo je trvale a vážne rozvrátené a v skutočnosti neplní žiadnu zo spoločenských funkcií v zmysle zákona o rodine. Náprava manželstva zo strany odporcu nie je možná.

Na pojednávaní navrhovateľka na podanom návrhu trvala uviedla, že pred uzavretím manželstva sa s odporcom poznala pol roka, manželstvo uzatvorila dôvodu tehotenstva. Manželstvo bolo harmonické do času kým sa im narodil syn, odporca jej so starostlivosťou o dieťa veľmi nepomáhal. Keď sa pohádali odchádzal do B. C., no aj po tom čo prišla bývať k nemu do B. C., mali neustále nejaké problémy, odporca nepracoval míňal peniaze bez toho aby ona vedela na čo. V októbri 2014 po tom čo ju fyzický napadol opustila spoločnú domácnosť, od tejto doby s dieťaťom býva pri svojich rodičoch v W., odporca pri svojom otcovi v B. C.. Navrhovateľka zdôraznila, že od októbra 2014 spolu nežijú, nehospodária, komunikujú len ohľadne dieťaťa. Navrhovateľka vylúčila možnosť obnovenia manželského spolužitia.

Odporca s návrhom na rozvod súhlasil uviedol, že manželstvo uzatvoril viac menej pre pokoj v rodine a rozviesť sa chce preto, že toto manželstvo ho nenapíňa. Príčinu rozvratu manželstva vidí v tom, že si s navrhovateľkou nerozumejú, nemajú spoločné záujmy. Odporca potvrdil, že od októbra 2014 nevedú spoločnú domácnosť, od tejto doby si žije každý sám, spolu nehospodária, nekomunikujú. Odporca vylúčil možnosť obnovenia manželského spolužitia, priznal, že od januára 2016 udržiava známosť s inou ženou.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov a to : sobášnym listom, rodným listom dieťaťa, správami o prešetrení rodinných pomerov, dokladmi preukazujúcimi príjmy a výdaje účastníkov konania na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

.

Účastníci konania uzatvorili manželstvo v Plavnici dňa 14.4.2012, toto manželstvo je zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Plavnica vo zväzku 3, ročník 2012 na strane 148, pod poradovým číslom 2. U oboch účastníkov išlo o prvé manželstvo, obaja sú slovenskí štátni občania. Počas trvania manželstva sa im narodilo jedno dieťa dňa XX.X.XXXX mal. V..

Manželstvo účastníci uzatvorili zhruba po polročnej známosti, viac menej z dôvodu, že navrhovateľka bola tehotná. Manželstvo bolo ako tak harmonické do času kým sa im nenarodilo dieťa. Podľa navrhovateľky jej odporca so starostlivosťou o syna nepomáhal, čo odporca poprel. Medzi účastníkom dochádzalo ku konfliktom, čo vyriešili v októbri 2014, kedy navrhovateľka s dieťaťom odišla od odporcu k svojim rodičom. Od tejto doby účastníci spolu nežijú, nehospodária, nekomunikujú, nestretávajú sa, spoločne nezabezpečujú výchovu mal. dieťaťa. Podľa tvrdenia odporcu dôvodom rozpadu manželstva je skutočnosť, že si nerozumejú, majú odlišné názory a spoločné záujmy. V súčasnosti obaja účastníci zhodne odmietajú obnovenie manželského spolužitia, obaja sa chcú rozviesť. Navyše odporca udržiava mimomanželskú známosť.

Podľa § 18 Zákona o rodine manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 19 ods. 1 Zákona o rodine o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

Podľa § 22 Zákona o rodine k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

Podľa § 23 ods. 1, 2, 3 zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvoze na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvoze vždy prihliadne na záujmy maloletých detí.

Súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a § 19.

Z výsledkov vykonaného dokazovania mal súd nepochybne preukázané, že manželstvo účastníkov je tak vážne a trvalo rozvrátené, že nemôže plniť svoj účel, pričom rozvrat možno považovať ako kvalifikovaný a nenapraviteľný. Účastníci konania viac ako rok a pol nevedú spoločnú domácnosť, nehospodária spolu, navzájom si nepomáhajú, nevytvárajú zdravé rodinné prostredie, nezabezpečujú spoločnú výchovu mal. dieťaťa, čo sú základne práva a povinnosti manželov. Nemožno očakávať, že účastníci obnovia manželské spolužitie, keďže obaja túto možnosť odmietajú, nechcú zotrvať v manželskom zväzku, navyiac odporca udržuje mimomanželskú známosť.

Príčinu rozvratu tohto manželstva súd vidí v odlišných povahových vlastnostiach účastníkov konania, skutočnosti, že si nerozumejú, nemajú spoločné záujmy

Za danej situácie je toto manželstvo len formálne, neplniace účel, preto ho súd rozviedol.

Podľa § 113 ods. 1 O.s.p. s konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úpravu pomerov manželov k maloletým deťom z ich manželstva na čas po rozvoze.

Podľa § 24 ods. 1,2,3,4 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvoze, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.

Súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov vždy prihliadne na záujmy maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby a vývinové potreby a stabilitu budúceho výchovného prostredia.

Súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá o to, aby bolo rešpektované právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloleťom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloleťom dieťati domáhať na súde.

Podľa § 62 ods. 1,2,3,4,5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov

.a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihladne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihladne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihladne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihladne aj a neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre mal. dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihladne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 154 ods. 1 O.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 159 ods. 3 o.s.p. len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Podľa § 163 ods. 1 O.s.p. rozsudok odsudzujúci na plnenie v budúcnosti zročných dávok alebo na plnenie v splátkach možno na návrh zmeniť, ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, keď došlo k zmene pomerov.

Podľa § 25 ods. 1 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo, dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

Podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode, to neplatí ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Matka mal. dieťaťa v návrhu navrhla dieťa zveriť do jej osobnej starostlivosti, otca zaviazat' platením výživného v sume 150 eur mesačne, styk otca so synom navrhla upraviť každý nepárny víkend v mesiaci od piatku od 17.00 hod. do nedele do 14.00 hod. Na pojednávaní na tomto návrhu zotrvala s tým, že žiadala určiť výživné nie nižšie ako 135 eur, na úprave styku syna s otcom netrvala.

Otec súhlasil s tým, aby mal. V. bol zverený matke, k výške výživného uviedol, že nie je schopný platiť výživne vyššie ako v sume 130 eur, úpravu styku so synom vzhľadom na charakter práce nežiadal.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2P/9111/2014 mal súd preukázané, že naposledy bolo o úprave práv a povinnosti rodičov k mal. V. rozhodované rozsudkom č.k. 2P/111/2014-60 zo dňa 28.5.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 30.7.2015.

V tom čase mal. V. bol vo veku 3 rokov. Matka bola na rodičovskom príspevku, ktorý poberala spolu s rodinnými prídavkami v sume 226,52 eur. Spolu s dieťaťom bývala pri svojich rodičoch, ktorým na chod domácnosti prispievala sumou 50 eur mesačne.

Otec bol od 30.3.2015 nezamestnaný, evidovaný úradom práce bez nároku na dávku v nezamestnanosti. V období od novembra 2014 do apríla 2015 pracoval v Írsku s príjmom cca 700-800 eur mesačne.

Zo správy kolízneho opatrovníka z 2.12.2015 a z 25.1.2016 (čl. 55, 81 spisu) mal súd preukázané, že matka s mal. synom býva v rodinnom dome svojich rodičov, kde majú vytvorené vhodné podmienky. Matka do júna 2015 poberala rodičovský príspevok, je nezamestnaná, od októbra 2015 do marca 2016 vykonáva dobrovoľnícku službu na Obecnom úrade v W. z ktorej má príjem cca 198 eur. Otec dieťaťa bol nezamestnaný od 30.3.2015 do 9.6.2015 od kedy nie je v evidencii uchádzačov o zamestnanie.

Podľa zistení úradu pracuje v zahraničí. Maloletý V. navštevuje od septembra 2015 Materskú škôlku v W., kde mu matka platí včítane stravy cca 30 eur mesačne.

Z predložených listinných dôkazov a výsluchu rodičov mal. dieťaťa mal súd preukázané, že matka do júna 2015 poberala rodičovský príspevok v sume 203,20 eur, od júla 2015 bola nezamestnaná s tým, že vykonávala dobrovoľnícku službu na Obecnom úrade v W. z ktorej mala príjem cca 198 eur, od 4.4.2016 je zamestnaná u p. Q. M. s príjmom 465 eur, okrem toho poberá rodinné prídavky v sume 23,52 eur. Matka s dieťaťom býva pri rodičoch, ktorým na chod domácnosti prispieva sumou 50 eur mesačne, má náklady na stravu, ošatenie, obuv, hygienu a lieky, celkové výdaje deklarovala sumou 311 eur mesačne.

Otec do 9.6.2015 bol v evidencii uchádzačov o zamestnanie bez nároku na dávku v nezamestnanosti, od 26.10.2015 pracuje v Holandsku na základe živnostenského oprávnenia kde zarobí cca 2 400 eur mesačne, avšak uviedol, má tam vysoké náklady napr. na ubytovanie 300 eur mesačne, platí stravu a prepravnú službu, telefón, odvod zdravotnej poisťovni.

Na Slovensku býva pri otcovi, ktorému na chod domácnosti prispieva sumou 50 eur mesačne.

Kolízny opatrovník na pojednávaní navrhol mal. V. zveriť do osobnej starostlivosti matky, určiť výživné v minimálnej výške 130 eur mesačne. Styk syna s otcom navrhol neupravovať.

Súd vo všeobecnosti pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností vždy prihliadne predovšetkým na záujem maloletého dieťaťa, ako aj na jeho citové väzby, vývinové potreby a stabilitu budúceho výchovného prostredia. To boli aj prvoradé hľadiská pri rozhodovaní súdu o úprave práv a povinnosti rodičov na čas po rozvoде k mal. V.. Je potrebné vždy dbať na to, aby sa zabezpečili čo najpriaznivejšie podmienky pre zdarný a zdravý vývoj dieťaťa a na jeho citové väzby k tomu - ktorému rodičovi.

Súd má za to, že uvedeným kritériám pri rozhodovaní o zverení mal. V. do osobnej starostlivosti zodpovedá jeho zverenie matke. Matka je spôsobilá dieťa vychovávať dovoľujú jej to tak fyzický ako aj psychický zdravotný stav, má vytvorené vhodné prostredie. Matka má o osobnú starostlivosť o dieťa záujem, pričom od októbra 2014 sa o dieťa stará výlučne samá, od 30.7.2015 na základe právoplatného rozhodnutia súdu, v jej starostlivosti o dieťa neboli zistené žiadne nedostatky. Navyiac otec o osobnú starostlivosť neprejavil záujem, so zverením syna matke súhlasil.

Vzhľadom na skutočnosť, že matka starostlivosť o dieťa nezanedbáva súd dieťa zveril do starostlivosti matky, s tým, že matka mal. V. bude zastupovať a spravovať jeho majetok.

Súd zdôrazňuje, že oprávnenie a povinnosť obidvoch rodičov zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok trvá, aj keď súd upraví ich práva a povinnosti k dieťaťu na čas po rozvoде v zmysle § 24 Zákona o rodine a rozhodne, že jednému z rodičov dieťa zveruje do osobnej starostlivosti. Rodičovské práva a povinnosti zostávajú zachované, touto úpravou ide len o úpravu výkonu tých rodičovských práv a povinností v bežných veciach, ktoré vyplývajú a súvisia s osobnou starostlivosťou o mal. dieťa. Vo všetkých podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností by sa však rozvedení manželia mali dohodnúť. Ak sa o týchto podstatných veciach nedohodli, podľa § 35 Zákona o rodine na návrh niektorého z rodičov rozhodne v tomto smere súd.

Súd v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami rozhodol aj o výške vyživovacej povinnosti rodičov k mal. dieťaťu.

Naposledy bolo o výživnom pre maloleté dieťa právoplatne rozhodnuté v júli 2015.

Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol o veci opakovane rozhodnúť (zvýšiť výživné pre mal. dieťa) je zmena pomerov. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť ku všetkým okolnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Avšak len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia rozsudku.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že od poslednej úpravy výživného, od ktorej síce neuplynul ešte ani rok, došlo k zásadnej a podstatnej zmene pomerov tak na strane mal. V., ktorý začal navštevovať predškolské zariadenia, ako aj na strane oboch rodičov. Matke skončil rodičovský príspevok, od apríla 2016 sa zamestnala s príjmom cca 450 eur, otec už nie je nezamestnaný, od októbra 2015 pracuje v Holandsku s príjmom cca 2 400 eur mesačne.

Zmena pomerov môže byť odôvodnená buď subjektívne - okolnosťami na strane povinného, resp. oprávneného, alebo objektívne - vývojom životných nákladov. Na strane povinného môže byť takou zmenou strata zamestnania, dlhodobá práceneschopnosť, vznik novej vyživovacej povinnosti, zhoršenie majetkových pomerov. Na strane oprávneného sú takými okolnosťami napríklad nadobudnutie čiastočnej alebo úplnej schopnosti živiť sa sám,

.zmena potrieb u školopovinných detí zväčša prechod na iný stupeň školskej dochádzky, zmena majetkových pomerov. Až v prípade, ak má súd preukázané, že sa pomery účastníkov zmenili, môže rozhodnúť o zmene výšky vyživovacej povinnosti. V ustanovení § 78 ods. 3 Zákona o rodine je zakotvená tzv. valorizačná klauzula, v zmysle ktorej je potrebné zohľadniť aj zmenu výšky životných nákladov napríklad z cien spotrebného koša, miery inflácie, resp. iných ekonomických ukazovateľov. Vývoj životných nákladov je pritom objektívna okolnosť, ktorá by aj sama osebe mohla odôvodniť zmenu výšky výživného. Valorizačná klauzula sa môže uplatniť buď samostatne ako objektívny dôvod na zmenu rozhodnutia alebo spolu s inými dôvodmi.

Na strane matky je potrebné prihliadnuť na osobnú starostlivosť o maloleté dieťa, ktorú otec neposkytuje vôbec.

Výdavky na domácnosť ako aj iné výdaje nie je samo osebe možné z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti zohľadňovať, nakoľko výživné na maloleté dieťa má prednosť pred všetkými ostatnými výdavkami rodičov.

Objektívne životné náklady, resp. ich zvýšenie vzhľadom na ekonomickú situáciu, a teda valorizačná zložka, je premietnutá ako u osôb povinných, tak aj oprávnených - maloletých. Na ich strane je treba prihliadnuť na vzrast objektívnych potrieb vzhľadom na ich vek, vývoj, rast, štúdiom a prípravou na budúce povolanie a s tým spojené zvýšené náklady na stavovanie, ošatenie, zdravotný stav.

Za daného stavu má súd za to, že je potrebné výživné zvýšiť, i keď nie je možné s prihliadnutím na pomery otca návrhu vyhovieť v celom rozsahu.

Súd pri rozhodovaní o zvýšení výživného za daných okolností musel teda predovšetkým zohľadniť potreby mal. V. a s prihliadnutím na príjem rodičov toto primerane veku a potrebám maloletého určil v sume 140 eur mesačne. Takto určené výživné sa javí ako primerané odôvodňujúce potreby maloletého ale aj schopnostiam a možnostiam povinného - otca. Súd má za to, že otec pri príjme, ktorý deklaroval pred súdom 2400 eur mesačne, aj po úhrade všetkých nákladov, ktoré súvisia s vykonávaním práce v Holandsku (ubytovanie, prepravná služba, odvody poisťovni, telefón a pod.) bude bez problémov schopný platiť synovi výživné v sume 140 eur mesačne.

Súd je presvedčený, že otec mal. V. je objektívne schopný dosahovať príjem dostatočný pre plnenie vyživovacej povinnosti voči mal. synovi v rozsahu 140 eur mesačne, pretože disponuje takými schopnosťami a skúsenosťami, ktoré by mohol adekvátne zúročiť. Otec je zdravý a zručný.

Keďže plnenie vyživovacej povinnosti je prvoradou zákonnou povinnosťou rodičov, .rodič je povinný plne rešpektovať vyživovaciu povinnosť a svoje výdavky usmerniť tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti nebolo ohrozené.

Súd konštatuje, že súdom stanovené výživné zohľadňuje iba časť nevyhnutých potrieb dieťaťa a je nepochybné, že matka na strane ktorej musí súd prihliadnuť na jej osobnú starostlivosť o dieťa, dopĺňa zdroje výživy deťom na hranicu prospešnú a nevyhnutnú pre ich všestranný rozvoj a dobrovoľne si plní vyživovaciu povinnosť k deťom.

Za takýchto okolností súd dospel k záveru, že je v schopnostiach otca prispievať na výživu mal. V. sumou 140 eur mesačne a táto suma zodpovedá aj odôvodneným potrebám mal. dieťaťa, ktoré je vo

veku cca 4 rokov a navštevuje predškolské zariadenie, preto nad sumu 140 eur návrh matky na určenie výživného ako nedôvodný zamietol.

Rodičia nežiadali upraviť styk otca s dieťaťom, preto ho súd neupravoval.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 144 O.s.p, tak, že žiadnemu z účastníkov konania nepriznal právo na ich náhradu, pretože ide o konanie o rozvod.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať v lehote 15 dní odo dňa doručenia tohto rozsudku na súde proti rozhodnutiu, ktorého odvolanie smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 O.s.p. sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Navrhovateľka môže do troch mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku oznámiť príslušnému matričnému úradu, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.